

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4So/8/2013
Identifikačné číslo spisu:	3012200636
Dátum vydania rozhodnutia:	09.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:3012200636.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jarmily Urbancovej v právnej veci navrhovateľa X. D., bytom A., zast. JUDr. Jánom Váškom, advokátom, Podjavorinskej 3, Prievidza, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, v konaní o návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sd/227/2012 - 23 z 19. novembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sd/227/2012 - 23 zo dňa 19. novembra 2012 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozsudkom krajského súdu bolo potvrdené rozhodnutie odporkyne č. 1949- 26/2012 - BA z 11.6.2012, ktorým odporkyňa podľa § 179 ods. 1 písm.a) prvého bodu s poukazom na § 88 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení rozhodla, že navrhovateľ nemá nárok na úrazovú rentu. Krajský súd vo svojom rozsudku podrobne uviedol skutkový stav v prejednávanej veci, poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu 9So/141/2010, v zmysle ktorého bolo potrebné vykonať vo veci znalecké dokazovanie, čo odporkyňa realizovala. Konštatoval, že opakovanými vyšetreniami navrhovateľa odbornými a posudkovými lekármi, ako aj súdnym znalcom bolo dostatočne preukázané, že navrhovateľovo zhoršenie zdravotného stavu nemá príčinnú súvislosť s pracovným úrazom z roku 1995. Uplatnenie nároku na úrazovú rentu, jej zvýšenie z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu navrhovateľa, ktorý je poberateľom transformovanej úrazovej renty (náhrady za stratu na zárobku po skončení PN) od 01.01.2004, platná právna úprava umožňuje posudzovať a aplikovať len poškodeným, ktorým bol nárok na úrazovú rentu priznaný postupom podľa § 88 zák. č. 461/2003 Z.z., ktorý odporkyňa dodržala a vydala na základe predložených a dostupných dôkazov. Podľa krajského súdu je rozhodnutie odporkyne zrozumiteľné, logické, v dostatočnom rozsahu odôvodnené a preto aj súdom preskúmateľné.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom žiadal jeho zmenu a zrušenie

rozhodnutia odporkyne. Navrhovateľ v prvom rade konštatoval, že je poberateľom transformovanej úrazovej renty podľa § 272 zák.č. 461/2003 Z.z. a preto je rozhodnutie odporkyne nepreskúmateľné, keďže z neho nevyplyva, ako dospeli posudkoví lekári k názoru, že mu nárok na úrazovú rentu nevznikol. Zdôraznil, že jeho zdravotný stav bol hodnotený neobjektívne, pretože pri úraze mal konštatované poškodenie časti chrbtice L5/S1, takže konštatovanie o degeneratívnych zmenách a nie o následok pracovného úrazu je nesprávne, čomu zodpovedá aj nejednoznačný záver znalca, podľa ktorého zdravotné problémy nemožno jednoznačne považovať za následok poškodenia chrbtice pri pracovnom úraze, z čoho mu však logickým výkladom vyplýva, že jeho zdravotné problémy za následok pracovného úrazu i keď nie jednoznačne, ich považovať možno. Nestotožňuje sa so záverom krajského súdu, že posudkoví lekári hodnotili jeho ochorenie objektívne, pretože takýto záver nie je v súlade s jeho zdravotným stavom. Za neobjektívny považuje aj znalecký posudok, pretože k osobe znalca sa nemal možnosť vyjadriť, posudok mu nebol doručený, takže o jeho objektívnosti treba mať dôvodné pochybnosti. Pripomenul, že namietal objektívnosť posudkových lekárov, ktorí sú zamestnancami odporkyne, keď mu opakovane nepriznávali jeho nároky, v konaní pred prvotným rozhodnutím, ktoré bolo zrušené najvyšším súdom. V odvolaní tiež poukázal na to, že rozhodnutie odporkyne je nepreskúmateľné, čo krajský súd neuznal, pričom tento svoj názor odvodzuje aj z judikatúry NS SR, naposledy z rozsudku ISo/115/2010 z 25.1.2011. Rozhodovanie odporkyne strohým, skutkovo nepodloženým a z právneho hľadiska blanketárnym spôsobom vyhotovenia rozhodnutia je závažným zásahom do subjektívnych práv navrhovateľa. Podľa navrhovateľa rozhodnutie odporkyne musí obsahovať všetky náležitosti a nemožno sa odvolávať na rôzne prílohy. Podľa navrhovateľa prvostupňový súd neurobil nič v rámci dokazovania na odstránenie rozporov medzi jeho tvrdeniami potvrdenými ním predloženými dôkazmi a závermi posudkových lekárov. V odvolaní žiadal priznanie náhrady trov celého konania.

Odporkyňa žiadala prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v medziach podaného odvolania a bez pojednávania v súlade s § 250a ods. 2 OSP v spojitosti s § 250l ods. 2 OSP jednomyseľne vo veci rozhodol tak, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Odvolací súd svoje rozhodnutie verejne vyhlásil v súlade s § 156 ods. 3 v spojitosti s § 246c OSP po zverejnení termínu vyhlásenia rozhodnutia aj na internetovej stránke www.nsud.sk.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia krajského súdu a jeho skutkové a právne závery si osvojuje ako svoje vlastné. Krajský súd sa riadil právnym názorom odvolacieho súdu uvedeným v rozsudku NS SR sp. zn. 9So/141/2010 z 28.11.2011, a riadila sa ním aj odporkyňa v ďalšom konaní, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia preskúmanému v prebiehajúcom konaní, keď v zmysle rozsudku najvyššieho súdu bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru neurochirurgie. Podstatnou otázkou dokazovania v ďalšom konaní bolo medicínske posúdenie, či poškodenie platničky L5/S1 zistené s časovým odstupom po úraze, pričom pri vyšetreniach po úraze nebolo zistené jej porušenie, je následkom pracovného úrazu z roku 1995 alebo ide o rozvoj degeneratívnych zmien.

Odvolací súd konštatuje, že dôvody odvolania navrhovateľa sa v podstatnej miere opakujú zhodne s dôvodmi uvedenými v konaní vedenom pod sp. zn. 9So/141/2010.

Pokiaľ ide o námietku, že výrok rozhodnutia, podľa ktorého nemá nárok na úrazovú rentu podľa § 88 zákona, je zmätočný, keďže úrazovú rentu už poberá a preto malo byť rozhodované o jej zvýšení, sa už odvolací súd vyjadril tak, že „navrhovateľ je poberateľom transformovanej úrazovej renty podľa § 272 zákona, teda náhrady za stratu na zárobok Podľa právnych predpisov platných od 01.01.2004 je možné posudzovať nárok na úrazovú rentu (aj pokiaľ ide o transformovanú úrazovú rentu) z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu len podľa § 88 zákona.“ (Pozri str. 4 ods. 2 a nasl. rozsudku vo veci 9So/141/2010.) Na uvedenom právnom názore zotrváva aj senát prejednávajúci danú vec.

Odporkyňa v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu z 28.11.2011 mala doplniť dokazovanie o

nové posúdenie zdravotného stavu navrhovateľa znalcom, ktorého určila v osobe súdneho znalca z odboru chirurgie a neurochirurgie MUDr. Júliusa De Riggo, PhD., z Neurochirurgického oddelenia UMN v Martine, zapísaného v zozname znalcov. Navrhovateľ neuviedol žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné spochybniť odborné závery znalca a jeho objektivitu a z posudkového a ani súdneho spisu nevyplyvajú žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že znalec mal alebo by mohol mať vzťah k veci či k účastníkom konania.

Podľa názoru odvolacieho súdu odporkyni však možno vytknúť skutočnosť, že znalecký posudok znalca MUDr. De Rigga č. 7/2012 z 5.5.2012 odporkyňa nedala k dispozícii navrhovateľovi priamo (nebol navrhovateľovi doručený), aby sa mohol k jeho obsahu vyjadriť, ale navrhovateľ bol s posudkom oboznámený prostredníctvom posudkového lekára v rámci oboznámenia s posudkovými závermi dňa 23.5.2012, čo zodpovedá obsahu posudkového spisu - lekárskej správy z 23.5.2012, ktorú navrhovateľ podľa zistenia odvolacieho súdu aj podpísal. Uvedená procesná vada konania odporkyne však sama osebe ani podľa názoru odvolacieho súdu nemohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia, pretože navrhovateľ mal možnosť využiť námietky voči znaleckému posudku a túto možnosť aj využil, o čom svedčia samotné dôvody odvolania proti rozhodnutiu odporkyne i proti prvostupňovému rozsudku.

Rozhodnutie odporkyne nepovažoval krajský súd za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a za nepreskúmateľné ho nepovažuje ani odvolací súd. Rozhodnutie odporkyne odkazuje pri posúdení zdravotného stavu navrhovateľa na posudky posudkových lekárov, ako aj na posudok znalca, ktoré si neodporujú a ktorých závery sú v potrebnom rozsahu obsiahnuté v rozhodnutí odporkyne. Skutočnosť, že medicínske závery nepotvrdzujú tvrdenie navrhovateľa, podľa ktorého poškodenie platničky L5/S1 súvisí s pracovným úrazom, samé osebe pri nedostatku dôkazov o tejto skutočnosti, nie je dostatočným dôvodom pre záver o nepreskúmateľnosti rozhodnutia odporkyne a pre jeho zrušenie. Pokiaľ navrhovateľ namietal, že krajský súd nevykonal potrebné dokazovanie, odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd preskúmal rozhodnutie odporkyne v medziach a z dôvodov uvedených v oprávnom prostriedku, znalecký posudok podal znalec z odboru neurochirurgie, a ďalšie pochybnosti o osobe znalca majú skôr účelový ako vecný charakter. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní proti rozsudku krajského súdu namietal skutočnosť, že posudkoví lekári sú zamestnancami poisťovne, odvolací súd pripomína, že práve v záujme riadneho zistenia skutkového stavu boli posudkové závery posudkových lekárov, ktorí podali posudok v pôvodnom konaní, verifikované zisteniami súdneho znalca a opätovne bol posudkovými lekármi posúdený zdravotný stav navrhovateľa. Preskúmané rozhodnutie odvolací súd nepovažuje za rozporné ani s judikatúrou najvyššieho súdu, ako to navrhovateľ tvrdil v odvolaní.

Vo veci vykonané dokazovanie možno považovať za jednoznačné v tom, že v dávkovom konaní nebola preukázaná súvislosť zhoršenia zdravotného stavu navrhovateľa s pracovným úrazom, ktorý utrpel v roku 1995. Odvolací súd z obsahu posudkového spisu zistil, že posudkoví lekári v novom konaní (po zrušení prvého rozhodnutia najvyšším súdom) po opakovanom posúdení zdravotného stavu navrhovateľa aj na základe znaleckého posudku z odvetvia neurochirurgie konštatovali, že po 01.01.2004 nedošlo k zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľa, ktoré by priamo súviselo, resp. bolo priamym následkom pracovného úrazu zo dňa 06.07.1995. K takému záveru dal podklad znalecký posudok, v ktorom sa konštatuje, že 1. Degeneratívne zmeny chrbtice u navrhovateľa začali a klinicky sa manifestovali v drienkovom segmente už v roku 1987. 2. Úrazový dej 06.07.1995 teda pôsobil už na degeneratívne zmenenú platničku L4/5. 3. Po úraze CT vyšetrením zameraným na drienkový segment chrbtice sa v inom segmente zmeny v zmysle úrazového poškodenia, alebo podobnej akcentácie zmien ako v priestore L4/5 nezaznamenali. 4. Priebeh liečby bezprostredne po operačnej liečbe úrazom poškodenej, predtým však už degeneratívne postihnutej platničky L4/5 bol veľmi dobrý. 5. Ku klinickému prejavu sa postihnutie segmentu L5/S1 došlo až po 10 rokoch od operačnej liečby segmentu L4/5, čo je čas plne dostatočný na vývoj degeneratívnych zmien bez ohľadu na úrazový mechanizmus z roku 1995. Znalec na položené otázky odpovedal nasledovne :

Na otázku 1. Či vzhľadom na mechanizmus úrazu a zranenú medzistavcovú platničku L4/5 v roku 1995 mohlo dôjsť aj k poraneniu iných častí chrbtice, keďže CT vyšetrenie bezprostredne po úraze nevykázalo iné úrazové zmeny uviedol odpoveď: „žiadne objektívne vyšetrenie vrátane zobrazovacích vyšetrení nedokázalo poškodenie inej časti chrbtice v súvislosti s úrazom.“

Na otázku 2. Či zhoršenie zdravotného stavu v r. 2007 (poškodenie medzistavcovej platničky L5/S1 a ostatné popisované zmeny na chrbtici) môže byť jednoznačným následkom poškodenia chrbtice pri pracovnom úraze, ktorý utrpel v roku 1995, uviedol odpoveď: „vzhľadom na časový odstup od úrazu do nástupu klinických prejavov poškodenia L5/S1 a ostatných popisovaných zmien na chrbtici zodpovedá primeranému vývoju degeneratívneho ochorenia chrbtice v danom časovom úseku. Nemožno ich teda považovať za jednoznačný následok poškodenia chrbtice pri predmetnom pracovnom úraze.“

Na otázku 3. Či ostatné degeneratívne zmeny (na krčnej chrbtici, pohybovom aparáte) sa môžu podieľať na zhoršenom zdravotnom stave posudzovaného, uviedol odpoveď: „áno, podieľajú sa“.

Navrhovateľ v odvolaní poukázal na to, že ak podľa znalca jeho zdravotné problémy nemožno jednoznačne považovať za následok poškodenia chrbtice pri pracovnom úraze, potom z toho logickým výkladom vyplýva, že jeho zdravotné problémy za následok pracovného úrazu považovať možno, i keď nie jednoznačne. Odvolací súd sa s uvedeným názorom navrhovateľa nestotožňuje. Medicínsky záver znalca „..... nemožno ich (poškodenie chrbtice v segmente L5/S1) považovať za jednoznačný následok poškodenia chrbtice pri predmetnom pracovnom úraze“ vedie k právnomu záveru, že pokiaľ nebola jednoznačne preukázaná príčinná súvislosť medzi zhoršením zdravotného stavu navrhovateľa (v dôsledku poškodenia chrbtice aj v segmente L5/S1) (po 01.01.2004) a jeho pracovným úrazom z r. 1995, je to relevantný dôvod na to, aby odporkyňa rozhodla o žiadosti navrhovateľa tak, ako to vyplýva z preskúmaného rozhodnutia. Tvrdenia navrhovateľa o existencii príčinnej súvislosti nie sú podložené vykonanými dôkazmi. Pre priznanie nároku podľa § 88 zák. č. 461/2003 Z.z. nepostačuje len tvrdenie navrhovateľa o možnosti príčinnej súvislosti medzi úrazovým dejom a poškodením zdravia, ale príčinná súvislosť musí byť preukázaná, čo sa v danom prípade nestalo a preto krajský súd dôvodne rozhodnutie odporkyne potvrdil.

Keďže sa odvolací súd stotožňuje s rozhodnutím krajského súdu, prvostupňový rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Podľa § 250k ods. 1 v spojitosti s § 250lods. 2 a contr. navrhovateľovi náhrada trov odvolacieho konania neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.